

AHMETLİ Profesör Şakir Sikirig'in vefatından bir sene sonra, yine bir arkadaşım, bir ahababım rahmeti Rahmana kavuştu. O da, eski Şer'i Temyiz Mahkemesi Hâkimî ve Saray Bosna Devlet Müzesi Müdür Muavini Abdullah Şkalıyîc'tir.

Açı büyültür, telâfisi mümkün olmayan bir kayıptır.

Büyük sayıda âlim, kadi, müderris ve Boşnaklardan yegâne Şeyhülislâm olan Haci Muhammed Reffik Efendi Haciabdiç (1288-1285/1866-1868) i yetişiren Bosna'nın küçük kasabası Rogatitsa (eski türkçe adıyla Çelebi Pazarı), Merhum Abdullah Efendi Şkalıyîc'in de doğum yeridir.

Abdullah Efendi, Müderris merhum Haci Muhammed Efendinin oğludur. 1904 tarihinde doğmuştur. Yeni açılan modern Sancak Medresesinin ilk dört sınıfını (yani birinci devreyi) 1921 senesinde bitirmiştir, 1926 yılında da Kuzat mektebi (Seriatska Sudačka Škola)'nden mezun olmuştur. Hukuk Fakültesini, daha sonraları, olgun bir yaşıta iken, 1950 senesinde bitirmiştir. Askerliğini bertirdikten hemen sonra, yani 1927 senesinin Nisan ayında Pristine Mütfülüyü stajyer sekreteri olarak tayin edilmiştir. Mesleki imtihani muvafakiyetle verdikten sonra Yakova (Cakovitsa) Şer'i Hâkimliğine getirilmiştir. Bu sıfatla Makedonya'da daha bir kaç sene vazife görmüştür. 1935 senesinde Üsküp'ten Trebinye'ye, 1941 de Travnik'e ve nihayet 29 Haziran 1944 senesinde de Saraybosna Şer'i Temyiz Mahkemesi Hâkimî olarak tayin edilmiştir. İkinci Cihan Harbinden sonra, 1948 yılına kadar Saraybosna Kaza Mahkemesinde vazife görmüş, müteakiben «Folklor Araştırmaları Enstitüsü» ne tayin edilmiştir. Son vazifesi, Saraybosna Devlet Müzesi Müdür Muavinliği (1957 den itibaren) olmuş ve nihayet bu vazifeden 14 Kasım 1967 tarihinde emekliye ayrılmıştır. Demek oluyor ki merhumun vazifesi 20 sene kadar şer'i hâkimlikte, 20 sene de ilmî araştırmalarda geçmiştir. Her iki meslekte yüksek kademeyle kadar ulaşmış ve her iki çalışma sahasında değerli eserler bırakmıştır.

KUZAT Mektebi mezunlarından değerli eserleriyle temayüz etmiş olan zümreye Abdullah Efendi de dâhildi. Ondan evvel bu mektep mezunlarından olup İslâm Hukuku sahasında eser verenlerin en mühimleri sunlardır:

MERHUM ABDULLAH ŞKALYİC

Prof.

H. Ömer MUSIĆ

7. Müftü Çökic İbrahim Hakkı, Kaymakam Ahmed Lutfi ve Öğretmen Abdurrahman Adil kardeşler, bir kaç sene müddetle «Hikmet» adı altında Tuzla şehrinde aylık dini bir mecmua neşretmişlerdir. Bu mecmuada dini mevzulara dair muhtelif yazılar çıkmıştır.

8. Muhammed-Emin Dizdar Efendi (İlahiyat Akademisi Rektörü), «Araplarda Tedris Müesseseleri», «İslâmiyet ve İlim» ve «İslâm Millîlerinde Takvim» gibi yazıların müellifidir.

9. Müftü, gazeteci ve milletvekili Sâkib Efendi Korkut, çatardığı «Misbah», «Yeni Misbah», «İrsâd», «Pravda» ve «Biser» mecmua ve gazetelerinde birçok dini makale neşretmiştir.

10. İlâhiyat Akademisi Doçenti Muhammed Tufo, Tefsir ve Hadis'e girişle ilgili yazılar yazmıştır.

11. Şurayı Devlet Azalarından Osman Nuri Hacıç, «Muhammed ve Kur'an», «İslâmiyet ve Medeniyet», «Bosna ve Hersek Müslümanları Meselesi», «İslâm Kültür Tarihi», «Avusturya-Macaristan İşgali Altındaki Bosna ve Hersek Müslümanlarının Dini Muhtariyet Uğrunda Yaptıkları Mücadeleler» adlı eserleri meydana getirmiştir. Bu zat Garp araştırmaya metodlarına bağlı bir ilim adamıdır.

12. Öğretmen Muhammed Behlîloviç, «Arap Aruzu» (Arapska Metrika)

13. Ulemâ Meclisi âzası Abdullah Zegeviç («Fikh»).

14. Muhammed Panca.

BU son müellif «İslâm Dini Hakkında Lâzım Gelen Kısa Bilgi», «Hutbeler», «Hazreti Ömer'in Hayatı ve Eserleri» adlı eserleri yanında, Reisul-Ulemâ Muhammed Cemâlu'd-Din Çavuşeviç ile birlikte Kur'an Kerimi de bosnakçaya terceme etmiştir (Saraybosna 1937).

Kuzat Mektebi mezunları arasında yüksek mevkileri işgal eden bir çok kimse de vardır. Meselâ Ulemâ Meclisi Reisi ve senatör Salim Muftiç, Şer'i Temyiz Hâkimî ve Devlet Vekili Osman Vilovic, Kuzat Mektebi Müdürü ve Saraybosna şehrî Belediye Reisi İbrahim Saric, Üsküp'teki «Kral I. Aleksandr Büyük Medresesi» Müdürü Ahmed Mehmedbaşic, Vakıflar ve Emniyet Mü-

(1) Buraya kadar zikri geçen zevatın hepsi, Şer'i Temyiz Mahkemesi hâkimleri idiler.

dürü Millet Vekili Hüseyin Kadiç ve diğerleri zikredilebilir.

Merhum Abdullah Şkalyiç, Kuzat Mektebinin eser bırakın mezunlarından biri idi. *Ser'i Hâkim* sıfatı ile kaleme aldığı ve İslâm Hukuku ile alâkâlı olan yazıları söyle sıralanabilir :

1. «*Ser'i Mahkemeler Nezdinde Tatbik Edilen Mahkeme Rusûm Kanunu el Kitabı*» (Kosovska Mitrovitsa 1931).

2. «*Dini ve Resmi Tatillerimizin Manâ ve Ehemmiyeti*» (1939 senesinde Meşihat-i İslâmiyye organı olan Glasnik'de neşredilmiştir).

3. Avusturya Umumi Medeni Kanunu, Sırp Medeni Kanunu ve Yugoslavya Umumi Medeni Kanunu tasarısiyle mukayese edilmek suretiyle anlatılan İslâm Miras Hukuku; buna ilâveten Bosna ve Hersek'teki Arazi-i Emiriyye eski Kmetlik Arazileri ve Beylik Arazileri (Saraybosna 1941). Bu mufassal eserde Merhum Abdullah Efendi, evvelâ Usul-i Fıkha ve fıkhi mezheplere dair mâmûmat verdikten sonra miras mevzuunu umumi olarak incelemiştir. Bunu takiben, vasiyyet, üçüncü bölgümde feraiz ve dördüncü bölümde arazi-i emiriyyenin mirasla intikalî meselesini ele almıştır.

4. İkinci Cihan Harbinin başında, yani Yugoslavya'nın Almanlar tarafından havadan hücum'a maruz kâlışından sonra (6 Nisan 1941) kaybolan kimselerin ölü olarak ilân edilmesine dair makale (Glasnik 1943).

5. *Ser'i Hâkimlerin mesleki teşkilâtları faaliyetleri - Tesisiinden 1943 senesine kadar* (El-Hidaye Mecmuası 1944).

6. 1900 den 1944 senesine kadar *Ser'i Mahkemeleri* için çıkarılan emirnâmeler ve tamimler mecmuası (Glasnik 1944).

7. «*Hukuku Aile Kararnamesi, (Şeyhülislâmin muvafakatı ve Paşaşahın iradesiyle 1917 yılında ıdsar edilen bu kararname 1929 senesine kadar, Bosna-Hersek hariç, Yugoslavya'nın müslümanlarla meskûn diğer bölgelerinde tatbik edilmişdir. Abdullah Şkalyiç'in buna dair yazısı «El-Hidaye» mecmuasının 1945 yılında çıkan sayısında neşredilmiştir.*

KİNCİ Cihan Harbinden sonra ve *Ser'i Mahkemelerin* ilgisi üzerine Abdullah Efendi, zikredildiği gibi, Saraybosna Kaza Mahkemesinde bir müddet vazife görmüş ise de, 1948 tarihinde «Folklor Araştırmaları Enstitüsü» ne, daha sonra da

«Devlet Müzesi» ne geçmiştir. Bu andan itibaren Abdullah Efendinin mesleği de resmen değişmiştir. Gerçi o, folklor sahasında yine kendi ilk meslek sahasına yakın bazı mevzuatları seçip üzerinde tetkikler yapmış ve muvaffakiyetli araştırma yaziları neşretmiştir. Meselâ :

1. «*Bosna ve Hersek Folklor Araştırma Belleteni*» (Bilten za proučavanje folklora Bosne i Hercegovine), yani *Enstitü* mecmuasının 1inci sayısında (1951) «Tellâl» (Telâl) adlı bir yazı neşretmiştir. Bu yazıda Abdullah Efendi, İslâm Hukuku kaynaklarında araştırma yapıp tellâlin vazife ve haklarına, İslâm Devletlerinde ve bu arada Osmanlı İmparatorluğunda ve Simâli Afrika'da ve nihayet Bosna ve Hersek'teki faaliyetlerine, onların esnaf teşkilâtlarına, halk an'anelerinde onların izlerine ve sair hususlara dair mâmûmat vermektedir. Bu yazı ilim mühitlerinde alâka uyandırmıştır.

2. Mecmuanın aynı sayısında «*Lobovo'da bazı halk âdetleri*» adlı bir makale daha yayılan Abdullah Efendi, Yayça ve Mirkonyicgrad havalisindeki halk arasında evlenme âdetleri, kız isteme, düğün, nikâh, şahitlik, yemin, alışveriş, arazinin icara verilişi gibi işlerde cări olan âdetleri anlatmıştır.

3. Yine aynı mecmuanın 11inci sayısında (1953) Abdullah Efendi, daha mufassal bir yazı neşretmiştir. Bu yazı, «*Yayça havalisi halk inanış ve âdetleri*» (O vjerovanju i običajima naroda jajačkog kraja) mevzuatıdır. Burada doğum, kız isteme, evlenme, defin âdetleri, mevsim (senelik) âdetleri ve bir çok diğer halk âdetlerine temas edilmektedir. Bu yazının sonunda halk âdetleri anlatılırken, halk tarafından kullanılan türkçe (ve türkçeye girmiş arapça ve farsça) kelimelerin bir listesi verilmiştir (500 den fazla).

4. Abdullah Efendinin en mühim eseri «*Sırp-Hırvat dilinde türkçe sözler*» (Turcizmi u srpsko-hrvatskom jeziku) yani Boşnak dilinde (Sırp-Hırvatçada) türkçe (ve türkçe kânaviyle giren arapça ve farsça) kelimeler. Yedi bine yakın kelimeyi ihtiyâta eden bu lügat kitabında her kelime hakkında lazım gelen mâmûmat verilmiştir (Menşe'i, manâsı, misalleri v.s.). Lügat, Saraybosna'da evvelâ 1957 de litografya ile teksir edilmiş, sonra matbaa harfleriyle 1965 tarihinde neşredilmiştir.

Müellif evvelâ halk şiir ve hikâyelerinde geçen kelimeler üzerinde araştırma yapmış ise de, sonraları edebî dilde geçen türkçe kelimeleri de içine almak suretiyle tetkiklerini genişletmiştir. Mukaddimesinde, bu

sahadaki evvelce yapılmış çalışmalar hakkında da malumat vermekte ve türkçe kelimelerden nasıl boşnakça masdarlar ve ism-i tâfdiller yapılmış olduğuna işaret etmektedir.

BU lügat hakkında, münekkitler son derece müsbet hükümler vermişlerdir. Meselâ, Saraybosna'dan Dr. Jovan Vukoviç, Dr. Ilijâ Kecmanoviç (Pregled Sarajevo 1959, X.), Prof. Cvjetko Popoviç (Glasnik Zemaljskog Muzeja, Sarajevo 1958), Prof. Dr. Šakir Sikiriç (Prilozi za orijentalnu Filologiju, VIII-IX, Sarajevo 1960); Zagreb'ten Dr. Ljudevit Jonke (Jezik, broj 3, Zagreb, 1957-1958). Macar Türkologlarından Dr. G. Hazai: «bu kitap, bu güne kadar, bu sahada zuhur eden eserlerin en alâka çekici olduğu, mübâlâğa etmeden iddia olunabilir kanaatindayım» tarzında fikrini beyan etmektedir. Aşırı titizliği ile tanınan Belgrad Üniversitesi profesörlerinden Dr. Fehim Bayraktareviç de: «simdilik bu nevi eserlerin en iyisi ve en büyüğü» olduğunu söylemektedir. Bosna ve Hersek Cumhuriyeti ikramiyeler tevzi heyeti, Abdullah Şkalyiç'e bu eser vesilesiyle bir takdir diploması ve bir miktar ikramiye vermiştir. Aynı zamanda, Türkiye Cumhuriyeti Belgrad Sefareti, müellife takdirlерini bildirmiş ve kendisini hükümet misafiri olarak ilmi müesseseleri ziyaret etmek üzere Türkiye'ye davet etmiştir.

Merhum Abdullah Şkalyiç'in kâdilik kariyeri esnasında Üsküp, Yâkova, Trebinyâ ve Saraybosna Evkaf Heyeti Reisliğini deruhe etmis olduğu, iyi bir teşkilâtçı olarak tanındığı, *Ser'i Hâkimler Cemiyeti* ile Saraybosna'daki İlmiye Cemiyeti olan «El-Hidaye» de çalıştığı, Saraybosna Yüksek Evkaf Meclisi (Sabor) azâliyi yaptığı, bundan başka problemlerimizin halli hususunda bir hayli tecrübe bulduğunu, İslâm Hukuku ile Şârık dillerine derin vukufu olduğu nazarı itibara almırısa, İslâm cemaatinin problemlerinin halli hususunda bu büyük bilgi ve tecrübe hazinesinden istifade edilmeyi affolunmaz bir hatadır. Fakat burada merhumun hiç bir kabahati olmadığına işaret etmek gereklidir.

Sonunda, Merhum Abdullah Şkalyiç Efendiye Cenâbi Hâktan Firdevsi Alâda mekânı, ailesi, yakınları ve dostlarına sabr-i cemil niyaz ederim.

رجاهة تعلی رحة واسعة واسکنه وابانا في
روضات الجنات. آمين.